

ΣΤΕ 2301/2011

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Ιουνίου 2011, με την εξής σύνθεση: Γ. Σταυρόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ΄ Τμήματος, Ν. Μαρκουλάκης, Μ. Βηλαράς, Γ. Ποταμιάς, Φ. Ντζίμας, Σύμβουλοι, Μ. Πικραμένος, Γ. Ζιάμος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Τετράδη.

Για να δικάσει την από 21 Απριλίου 2011 αίτηση: των: 1), κατοίκου Βούλας Αττικής (.....), η οποία παρέστη με το δικηγόρο Δ. Κουράκο (Α.Μ. 11893), που τον διόρισε στο ακροατήριο και 2), κατοίκου Βούλας Αττικής (.....), ο οποίος παρέστη με τον ίδιο πιο πάνω δικηγόρο Δ. Κουράκο, που τον διόρισε με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή οι αναιρεσιόντες επιδιώκουν να αναιρεθεί η υπ΄ αριθμ. 868/2011 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Φ. Ντζίμα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αναιρεσιόντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1133078-9, 2866471 ειδικά έντυπα).
2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία εισάγεται προς συζήτηση στην επταμελή σύνθεση του Γ΄ Τμήματος, με την από 13.5.2011 πράξη του Προέδρου του, λόγω της σπουδαιότητάς της, ζητείται η αναίρεση της υπ΄ αριθ. Ε. 868/2011 αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς. Με την εν λόγω απόφαση απορρίφθηκε, ως अपαράδεκτη, ένσταση των αναιρεσιόντων, υποψηφίων δημοτικών συμβούλων του συνδυασμού «Ανεξάρτητη Κίνηση Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης» κατά τις δημοτικές εκλογές της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010 στον ενιαίο Δήμο Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης, του Ν. Αττικής, κατά της υπ΄ αριθ. 1170/2010 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία ανακηρύχθηκαν ο επιτυχών και οι επιλαχόντες συνδυασμοί, ο Δήμαρχος και οι Σύμβουλοι του ως άνω Δήμου, καθ΄ ο μέρος με αυτή ανακηρύχθηκαν πρώτη και δεύτερος αναπληρωματικοί δημοτικοί σύμβουλοι, αντιστοίχως, στην εκλογική περιφέρεια της δημοτικής ενότητας Βούλας.
3. Επειδή, με το Ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α΄ 87/7.6.2010) ορίσθηκε,

μεταξύ άλλων, ότι: «Ένσταση μπορεί να ασκήσει: α) ... β) ο υποψήφιος κατά τις εκλογές στον οικείο δήμο» (άρθρο 45), «1. Η ένσταση ασκείται με δικόγραφο, ... 2. Το δικόγραφο της ένστασης απαιτείται να περιέχει τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 251 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97). 3. Οι ενστάσεις εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του ο οικείος δήμος. 4. ...» (άρθρο 46), «1. Η ένσταση στρέφεται κατά της απόφασης με την οποία ανακηρύσσονται οι επιτυχόντες και οι επιλαχόντες συνδυασμοί και οι υποψήφιοι κάθε συνδυασμού που εκλέγονται ως τακτικοί ή αναπληρωματικοί, βάσει του σχετικού πίνακα των αποτελεσμάτων ο οποίος ενσωματώνεται σε αυτή. 2. ...» (άρθρο 47) και «1. Κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν από τα τριμελή διοικητικά πρωτοδικεία χωρεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ... 2. ... 3. ...» (άρθρο 50). Εξ άλλου, η παρ. 3 του άρθρου 53 του Π.Δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 3772/2009, αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 3900/2010 (Α' 213/17.12.2010), με ισχύ από 1.1.2011, ως εξής: «3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου».

4. Επειδή, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 53 του Π.Δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 3900/2010, η αίτηση αναιρέσεως ασκείται παραδεκτώς μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, είτε ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, δηλ. επί ζητήματος ερμηνείας διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής του ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου, η οποία (ερμηνεία) είναι κρίσιμη για την επίλυση της ενώπιον του Δικαστηρίου αγομένης διαφοράς, είτε ότι οι παραδοχές της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της οικείας υποθέσεως, έρχονται σε αντίθεση προς παγιωμένη ή πάντως μη ανατραπείσα νομολογία επί του αυτού νομικού ζητήματος και υπό τους αυτούς όρους αναγκαιότητας για τη διάγνωση των σχετικών υποθέσεων ενός τουλάχιστον εκ των τριών ανωτάτων δικαστηρίων (Σ.τ.Ε., Α.Π., Ελ.Σ.) ή του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, οι αποφάσεις προς τις οποίες προβάλλεται αντίθεση θα πρέπει να μνημονεύονται ειδικώς, το δε υπ' αυτών κριθέν νομικό ζήτημα δεν πρέπει να ήταν επίσης ουσιώδες για την επίλυση των ενώπιον των δικαστηρίων εκείνων αχθεισών διαφορών.

5. Επειδή, στο άρθρο 251 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι: «Το δικόγραφο της ένστασης, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 45, πρέπει απαραίτητως να μνημονεύει, με ακρίβεια, τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης στον οποίο αυτό αναφέρεται, τους εκλογικούς συνδυασμούς και τους επικεφαλής τους καθώς και τα πρόσωπα, των οποίων αμφισβητείται με αυτό η εκλογή ή η ανακήρυξη ...». Εξ άλλου, στο άρθρο 253 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «2. Κεκυρωμένο αντίγραφο του δικογράφου της ένστασης μαζί με την πράξη ορισμού δικασίμου και εισηγητή δικαστή, επιδίδεται με τη φροντίδα του ενισταμένου, το αργότερο επτά (7) ημέρες πριν από την πρώτη δικάσιμο, προς εκείνους των

οποίων αμφισβητείται με την ένσταση η ανακήρυξη ή η εκλογή και θα επιδράσει επί του κύρους τους, αντιστοίχως, η απόφαση του δικαστηρίου.».

6. Επειδή, από τις ως άνω διατάξεις συνάγεται ότι για να δημιουργηθεί εκλογική δίκη, εκτός από τον ενιστάμενο ο οποίος ζητεί την ακύρωση ορισμένης εκλογής, απαραίτητη είναι κατ' αρχήν η ύπαρξη διαδικών, δηλαδή απαιτείται όπως η ένσταση στρέφεται κατά συγκεκριμένου διαδικού μετασχόντος στην εκλογική διαδικασία (ΣΤΕ 896/2010 7μ., 1669/2009, 1205/2007). Με τα δεδομένα αυτά, στο δικόγραφο της ένστασης πρέπει απαραίτητως να γίνεται ρητή αναφορά στο πρόσωπο, την ανακήρυξη του οποίου ως υποψηφίου ή την εκλογή του οποίου αμφισβητεί ο ενιστάμενος, άλλως το δικόγραφο της ένστασης είναι απαράδεκτο. Η αναφορά αυτή είναι δυνατόν να γίνεται σε οποιοδήποτε σημείο του δικογράφου, χωρίς να απαιτείται πανηγυρική διατύπωση, εφόσον είναι δυνατόν να συναχθεί από το σύνολο του δικογράφου ότι το μνημονευόμενο σ' αυτό πρόσωπο είναι εκείνο, κατά της ανακηρύξεως του οποίου ως υποψηφίου ή κατά της εκλογής του οποίου στρέφεται ο ενιστάμενος. Εξάλλου, ο ενιστάμενος έχει και την πρόσθετη υποχρέωση να επιδιώσει κεκυρωμένο αντίγραφο του δικογράφου της ένστασής του και της πράξεως προσδιορισμού δικασίμου και εισηγητή δικαστή στο πρόσωπο, του οποίου αμφισβητεί την ανακήρυξη ως υποψηφίου ή την εκλογή.

7. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και τα λοιπά διαδικαστικά έγγραφα προκύπτουν τα εξής: Οι ήδη αναιρεσείοντες, οι οποίοι ανακηρύχθηκαν πρώτη και δεύτερος κατά σειρά αναπληρωματικοί δημοτικοί σύμβουλοι με τον επιτυχόντα συνδυασμό «Ανεξάρτητη Κίνηση Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης» στον ενιαίο Δήμο Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης κατά τις εκλογές της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010, με την από 27.12.2010 ένστασή τους επεδίωξαν την ακύρωση, άλλως τη μεταρρύθμιση της υπ' αριθ. 1170/2010 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Ειδικότερα, με αυτή ισχυρίστηκαν ότι κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 του Ν. 3852/2010 κατανεμήθηκαν οι σχετικές έδρες του δημοτικού συμβουλίου για τον επιτυχόντα συνδυασμό και συγκεκριμένα οι 11 έδρες στην εκλογική περιφέρεια Βούλας και οι 5 έδρες στην εκλογική περιφέρεια Βάρης, αντί της ορθής κατατάξεως, βάσει της οποίας έπρεπε να κατανεμηθούν 13 έδρες υπέρ του επιτυχόντος συνδυασμού στην εκλογική περιφέρεια Βούλας και 3 έδρες στην εκλογική περιφέρεια Βάρης, προκειμένου να ανακηρυχθούν αυτοί τακτικοί δημοτικοί σύμβουλοι στην εκλογική περιφέρεια Βούλας. Το δικάσαν Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιώς με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του έκρινε ότι, όπως προέκυπτε από την εξέταση του δικογράφου της ενστάσεως, σε κανένα σημείο αυτού δεν γινόταν αναφορά συγκεκριμένου, θιγομένου από την άσκησή της, φυσικού προσώπου και ότι, επομένως, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην 3η σκέψη της, όσον αφορά την ερμηνεία των σχετικών διατάξεων και ιδίως του άρθρου 251 του Κ.Δ.Δικ., λόγω της πλημμέλειας αυτής του δικογράφου της ενστάσεως, η τελευταία ασκήθηκε απαραδέκτως, αφού δεν κατονομάζεται κανένα απολύτως φυσικό πρόσωπο, ως αντίδικος, και ότι η πλημμέλεια αυτή δεν μπορεί να θεραπευθεί με την επίδοση της ενστάσεως που διενήργησαν οι ενιστάμενοι στους επικεφαλής των συνδυασμών που έλαβαν μέρος στην εκλογική αναμέτρηση, κατ' ακολουθίαν δε της ανωτέρω κρίσεως απέρριψε την ένσταση, ως απαράδεκτη.

8. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται: α) παραβίαση του δικαιώματος πρόσβασης σε Δικαστήριο, που καθιερώνεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α., και β) παραβίαση του άρθρου 93 παρ. 4 του Συντάγματος, που ορίζει ότι τα Δικαστήρια οφείλουν να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο στο Σύνταγμα, και, ειδικότερα την παράλειψη του δικάσαντος δικαστηρίου

να εξετάσει αυτεπαγγέλτως, όπως όφειλε, την αντίθεση της κατανομής των εδρών με την 1170/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, βάσει της διατάξεως του άρθρου 34 παρ. 2 του Ν. 3852/2010, προς το άρθρο 4 του Συντάγματος πλην, ουδόλως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως συγκεκριμένος ισχυρισμός με το περιεχόμενο που προβλέπει η προεκτεθείσα διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 53 του Π.Δ. 18/1989, προς θεμελίωση του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως. Ειδικότερα, δε, όχι μόνο δεν προβάλλεται ότι υπάρχει αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, όσον αφορά το κριθέν από αυτή νομικό ζήτημα της ερμηνείας του άρθρου 251 του Κ.Δ.Δικ., για την αναγκαία στήριξη του ως άνω διατακτικού της, αλλ' αντιθέτως παρατίθεται αυτούσια περικοπή από την ίδια ερμηνεία με μνεία, μάλιστα, και των αποφάσεων του ΣτΕ, 1205/2007, 2969/2007 και 3065/2003, οι οποίες είναι ταυτόσημες, όσον αφορά το επίμαχο νομικό ζήτημα, προς τις παρατιθέμενες στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση 896/2010, 1669/2009 και 1205/2007 αποφάσεις του Σ.τ.Ε. Κατά συνέπεια, όλα όσα περί του αντιθέτου προβάλλονται απορριπτέα αποβαίνουν ως αβάσιμα.

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 53 παρ. 3, του Π.Δ. 18/1989, όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 3900/2010.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση, και

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 16 Ιουνίου 2011

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος
Γ. Σταυρόπουλος

Η Γραμματέας
Δ. Τετράδη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 27ης Ιουλίου 2011.

Η Πρόεδρος
Β' Τμήματος Διακοπών
Α. Συγγούνα

Η Γραμματέας του Γ' Τμήματος του
Δ. Τετράδη

Α.Σ.